

عنوان مقاله:

گلیم سرجامه (لته ای) بشرویه و ژنده بوئین زهرا به مثابه تولیدات سبز و پایدار

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 14، شماره 50 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سمانه کاکاوند - Assistant Professor of Carpet Department, Applied Art, Tehran University of Art, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

ترویج فرهنگ قناعت در ادبیات و آموزه های دینی ایران پیشینه دار است. مسائل زیست محیطی از مهم ترین دغدغه های انسان در دنیای کنونی بوده و تولید آثار هنری که مبتنی بر توسعه پایدار باشد از شروط اصلی توسعه است. ایران به عنوان کشوری که بر چهار راه فرهنگی واقع شده همواره بحران ها، جنگ ها و مصائب زیادی را به خود دیده اما چاره اندیشی و فرهنگ مقاومتی موجب شده تا قنوس وار جانی تازه یابد. مطالعه سبک زندگی پیشینیان و الگوبرداری از مصادیق قناعت در زیست ایشان راهی برای برون رفت از مشکلات اقتصادی خواهد بود. درایت و تدبیر زنان هنرمند ایرانی در تولید صنایع دستی موجب شکوفایی اقتصادی در ادوار گوناگون بوده است. مقاله پیش رو در پی آن است که گلیم سرجامه بشرویه استان خراسان و گلیم ژنده بوئین زهرا قزوین را به عنوان مصادیق هنر بازیافت معرفی و تحلیل نماید سپس به اهمیت این دو بافته در توسعه پایدار بپردازد. سوال اصلی پژوهش این است که چگونه می توان شاخصه های بازیافتی «سرجامه» و «گلیم ژنده» را تبیین نمود؟ مطالعات کتابخانه ای منابع گوناگون داده های خام تحقیق را فراهم آورد. بخشی دیگر از اطلاعات، حاصل ثبت مشاهدات نگارنده از بافته های نامبرده است. مطالعه تطبیقی شاخصه های گلیم «سرجامه» و «گلیم ژنده» از منظر ویژگی های هنر بازیافت نشان از آن دارد که هر دو دست بافته دارای مولفه های تولیدات سبز و پایدار هستند. همچنین بافته های مذکور با در بر داشتن شاخصه های هنر بازیافتی می توانند منجر به رونق تولیدات روستایی و ترویج فرهنگ صحیح مصرف شوند.

کلمات کلیدی:

Keywords : sarjameh, Boshruyeh South Khorasan, zhendedh kilim, recycled art, Buinzahra Qazvin

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030526>

